

(8)12:The LORD said to Moshe, "Tell Aharon, 'Stretch out your rod, and strike the dust of the earth, that it may become lice throughout all the land of Egypt.

13:They did so; and Aharon stretched out his hand with his rod, and struck the dust of the earth, and there were lice on man, and on animal; all the dust of the earth became lice throughout all the land of Egypt.

14:The magicians tried to do likewise with their enchantments, to bring forth lice, but they couldn't. There were lice on man, and on animal.

15:Then the magicians said to Pharaoh, "This is the finger of God:" and Pharaoh's heart was hardened, and he didn't listen to them; as the LORD had spoken.

16:The LORD said to Moshe, "Rise up early in the morning, and stand before Pharaoh; behold, he comes forth to the water; and tell him, 'This is what the LORD says, "Let My people go, that they may serve Me.

17:Else, if you will not let My people go, behold, I will send a swarm of beasts on you, and on your servants, and on your people, and into your houses: and the houses of the Egyptians shall be full of the swarm of beasts, and also the ground whereon they are.

18:I will set apart in that day the land of Goshen, in which My people dwell, that no swarm of beasts shall be there; to the end you may know that I am the LORD in the midst of the earth.

19:I will put a division between My people and your people: by tomorrow shall this sign be.

20:The LORD did so; and there came a grievous swarm of beasts into the house of Pharaoh, and into his servants' houses: and in all the land of Egypt the land was corrupted by reason of the swarm of beasts.

וַיֹּאמֶר¹²(8)

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נִטֵּה אֶת־מִטְּךָ וְהָךְ

אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּטֵּ אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיִּךְ אֶת־עֲפַר

הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֹּנֶם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֲפַר הָאָרֶץ

הָיָה כֹנֵים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּצְוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרֻטְמִים

בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנֵים וְלֹא יָכֻלוּ וַתְּהִי הַכֹּנֶם

בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: ¹⁵וַיֹּאמְרוּ הַחֲרֻטְמִים אֶל־פַּרְעֹה אֲצַבֵּעַ

אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וַיִּצְוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁכֶם בַּבֶּקֶר וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פַרְעֹה הַגֵּה

יּוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עִמִּי

וַיַּעֲבֹדְנִי: ¹⁷כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנִּנְנִי

מִשְׁלִיחַ

בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָלְךָ וּבַבְּתִיךָ אֶת־הָעֲרָב וּמִלְּאוֹ

בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעֲרָב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֶם עָלֶיהָ:

וַיִּצְוָה וְהִפְלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עִמִּי

עַמִּד

עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הֵיזֶת־שָׁם עֲרָב לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֲנִי

יְהוָה בְּקִרְבְּךָ הָאָרֶץ: ¹⁹וְשִׁמְתִי פִדּוֹת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ

לְמָחָר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה: ²⁰וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיִּבֹא עֲרָב

כַּבֵּד

בֵּיתָה פַּרְעֹה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת

21:Pharaoh called for Moshe and for Aharon, and said, "Go, sacrifice to your God in the land!

22:Moshe said, "It isn't appropriate to do so; for we shall sacrifice the abomination of the Egyptians to the LORD our God. Behold, shall we sacrifice the abomination of the Egyptians before their eyes, and they won't stone us?

23:We will go three days' journey into the wilderness, and sacrifice to the LORD our God, as He shall command us.

24:Pharaoh said, "I will let you go, that you may sacrifice to the LORD your God in the wilderness, only you shall not go very far away. Pray for me.

25:Moshe said, "Behold, I go out from you, and I will pray to the LORD that the swarm of beasts may depart from Pharaoh, from his servants, and from his people, tomorrow; only don't let Pharaoh deal deceitfully any more in not letting the people go to sacrifice to the LORD.

26:Moshe went out from Pharaoh, and prayed to the LORD.
27:The LORD did according to the word of Moshe, and He removed the swarm of beasts from Pharaoh, from his servants, and from his people. There remained not one.

28:Pharaoh hardened his heart this time also, and he didn't let the people go.

הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעֶרְבִי: **וַיִּקְרָא** פֶּרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־הָרִן **וַיֹּאמֶר** לְכוּ זָבְחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ: **וַיֹּאמֶר** מֹשֶׁה
לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה
אֲלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תֹּעֲבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא
יִסְקְלֵנוּ: **דַּרְךְ** שְׁלֹשַׁת יָמִים נֵלֶךְ בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחְנוּ
לַיהוָה אֲלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ: **וַיֹּאמֶר** פֶּרְעֹה
אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְנִזְבַּחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר
רַק הֲרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לְלַכַּת הָעֲתִירוּ בְּעַדַי: **וַיֹּאמֶר**
מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהָעֵתִירְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר
הָעֶרֶב מִפְּרֹעָה מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמּוֹ מִחַר רַק אֶל־יִסֶּף
פֶּרְעֹה הֲתֵל לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעָם לִזְבַּח לַיהוָה:
וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פֶּרְעֹה וַיַּעֲתֶר אֶל־יְהוָה: **וַיַּעַשׂ**
יְהוָה
כַּדְבַּר מֹשֶׁה וַיִּסֶר הָעֶרֶב מִפְּרֹעָה מֵעַבְדֵיךָ וּמֵעַמּוֹ
לֹא נִשְׁאַר אֶחָד: **וַיִּכְבַּד** פֶּרְעֹה אֶת־לְבוֹ גַם בַּפַּעַם
הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעָם:

Va'era Bet

[Exodus]

(8)12:The LORD said to Moshe, "Tell Aharon, 'Stretch out your rod, and strike the dust of the earth, that it may become lice throughout all the land of Egypt.

וַיֹּאמֶר¹²(8)

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נִטֵּה אֶת־מִטְּךָ וְהָךְ
אֶת־עֶפְרַת הָאָרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

13:They did so; and Aharon stretched out his hand with his rod, and struck the dust of the earth, and there were lice on man, and on animal; all the dust of the earth became lice throughout all the land of Egypt.

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּטּוּ אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיַּךְ אֶת־עֶפְרַת
הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֹּנֶם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֶפְרַת הָאֶרֶץ

14:The magicians tried to do likewise with their enchantments, to bring forth lice, but they couldn't. There were lice on man, and on animal.

הָיָה כֹנִים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ^{וַיִּשְׁמְרוּ} וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרֻטְמִים
בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנִים וְלֹא יָכֻלוּ וַתְּהִי הַכֹּנֶם

15:Then the magicians said to Pharaoh, "This is the finger of God:" and Pharaoh's heart was hardened, and he didn't listen to them; as the LORD had spoken.

בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: ^{וַיֹּאמְרוּ} הַחֲרֻטְמִים אֶל־פַּרְעֹה אֲצַבֵּעַ
אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם

16:The LORD said to Moshe, "Rise up early in the morning, and stand before Pharaoh; behold, he comes forth to the water; and tell him, 'This is what the LORD says, "Let My people go, that they may serve Me.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: ^{וַיִּזְדַּחַז} וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה הֲשִׁבָה בְּבֹקֶר וְהִתִּיצַב לְפָנַי פַּרְעֹה הֵנָּה

17:Else, if you will not let My people go, behold, I will send a swarm of beasts on you, and on your servants, and on your people, and into your houses: and the houses of the Egyptians shall be full of the swarm of beasts, and also the ground whereon they are.

יֹוצֵא הַמַּיִמָּה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עִמִּי
וַיַּעֲבֹדְנִי: ^{וַיִּשְׁמְרוּ} כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הֲנִנִּי
מִשְׁלִיחַ

18:I will set apart in that day the land of Goshen, in which My people dwell, that no swarm of beasts shall be there; to the end you may know that I am the LORD in the midst of the earth.

בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמֻךָ וּבַבְּתִיךָ אֶת־הָעֲרָב וּמְלֵאוֹ
בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעֲרָב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֶם עָלֶיהָ:

19:I will put a division between My people and your people: by tomorrow shall this sign be.

^{וַיִּשְׁמְרוּ} וְהִפְלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עִמִּי
עַמֵּד

20:The LORD did so; and there came a grievous swarm of beasts into the house of Pharaoh, and into his servants' houses: and in all the land of Egypt the land was corrupted by reason of the swarm of beasts.

עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הֵיזֶת־שָׁם עֲרָב לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֲנִי
יְהוָה בְּקִרְבְּךָ הָאֶרֶץ: ^{וַיִּשְׁמְרוּ} וְשִׁמְתִּי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ

לְמָחָר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה: ^{וַיַּעֲשֶׂה} וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיִּבֹא עֲרָב
כַּבֵּד

בֵּיתָה פַּרְעֹה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת

21:Pharaoh called for Moshe and for Aharon, and said, "Go, sacrifice to your God in the land!

22:Moshe said, "It isn't appropriate to do so; for we shall sacrifice the abomination of the Egyptians to the LORD our God. Behold, shall we sacrifice the abomination of the Egyptians before their eyes, and they won't stone us?

23:We will go three days' journey into the wilderness, and sacrifice to the LORD our God, as He shall command us.

24:Pharaoh said, "I will let you go, that you may sacrifice to the LORD your God in the wilderness, only you shall not go very far away. Pray for me.

25:Moshe said, "Behold, I go out from you, and I will pray to the LORD that the swarm of beasts may depart from Pharaoh, from his servants, and from his people, tomorrow; only don't let Pharaoh deal deceitfully any more in not letting the people go to sacrifice to the LORD.

26:Moshe went out from Pharaoh, and prayed to the LORD.
27:The LORD did according to the word of Moshe, and He removed the swarm of beasts from Pharaoh, from his servants, and from his people. There remained not one.

28:Pharaoh hardened his heart this time also, and he didn't let the people go.

וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לָכֵן זָבַחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא נִכְוֶה לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תֹּעֲבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ׃²³ דֶּרֶךְ שְׁלֹשַׁת יָמִים נֵלֶךְ בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ׃²⁴ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְנִזְבַּחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הֲרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת הָעֲתִירוּ בְעַדַי׃²⁵ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמּוֹ וְהָעֵתִירְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֶרְב מִפְּרֹעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחָר רַק אֶל־יִסֹּף פְּרֹעָה הַתֵּל לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעַם לְזָבַח לַיהוָה׃²⁶ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרֹעָה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה׃²⁷ וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעֶרְב מִפְּרֹעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר אֶחָד׃²⁸ וַיִּכְבַּד פַּרְעֹה אֶת־לְבוֹ גַם בַּפַּעַם הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעַם׃

וַיֹּאמֶר¹²⁽⁸⁾

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אֱהֲרֹן נֹטֵה אֶת־מִטְּךָ וְהָךְ

אֶת־עַפְרֵי הָאָרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּטּוּ אֱהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיִּךְ אֶת־עַפְרֵי

הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֹּנֶם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עַפְרֵי הָאָרֶץ

הָיָה כֹנִים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרָטְמִים

בְּלִטְיֵיהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנִים וְלֹא יִכְלוּ וַתְּהִי הַכֹּנֶם

בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: ¹⁵וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל־פַּרְעֹה אֲצַבֵּעַ

אֱלֹהִים הוּא וַיִּחְזַק לִב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה הֲשִׁכֵם בַּבֶּקֶר וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פַרְעֹה הֲנֵה

יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עַמִּי

וַיַּעֲבֹדְנִי: ¹⁷כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנְּנִי מִשְׁלִיחַ

בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמֹךָ וּבְבִתֶיךָ אֶת־הָעַרְב וּמִלְּאוֹ

בְּתֵי מִצְרָיִם אֶת־הָעַרְב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ:

וְהַפְּלִיתִי¹⁸ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גִּזְשׁוֹן אֲשֶׁר עַמִּי עֲמִד
עָלֶיהָ לְבַלְתִּי הַיּוֹת־שָׁם עָרַב לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֲנִי
יְהוָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: ¹⁹ וְשִׁמְתִּי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ
לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה: ²⁰ וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֵא עָרַב כְּבֹד
בֵּיתָה פַרְעֹה וּבֵית עֲבָדָיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת
הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרַב: ²¹ וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־הָרִן
וַיֹּאמֶר לְכוּ זָבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ: ²² וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תִזְבַּח מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תֹּעֲבֹת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא
יִסְקְלָנוּ: ²³ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים גֵּלְךָ בַּמִּדְבָּר וּזְבַחְנוּ
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ: ²⁴ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
אֲנִכִּי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר
רַק הֲרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת הֶעֱתִירוּ בְּעַדִּי: ²⁵ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִכִּי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהֶעֱתַרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר
הָעָרַב מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ מֵחָר רַק אֶל־יִסְּף
פַּרְעֹה הֲתֵל לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעָם לְזָבַח לַיהוָה:

וַיֵּצֵא ^{1:26} מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתָר אֶל־יְהוָה: ^{1:27} וַיַּעַשׂ יְהוָה
 כַּדְבָר מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרֹב מִפְּרַעֲהַ מֵעַבְדָּיו וַיִּמְעַמוּ
 לֹא נִשְׁאַר אֶחָד: ^{1:28} וַיִּכְבַּד פְּרַעֲהַ אֶת־לְבוֹ גַם בַּפְּעַם
 הַזֹּאת וְלֹא שָׁלַח אֶת־הָעַם:

ויאמר

יהוה אל משה אמר אל אהרן גטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים ויעשו כן הזורטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה ויאמרו הזורטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה

אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הגה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שכלח עמי ויעבדני כי אם אינך משכלח את עמי הגני משכליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה

והפכיתִי ביום ההוא את ארץ גִּשְׁן אשר עמי עמד עליה לבבתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ושמתִי פדת בין עמי ובין עמך למזור יהיה האת הזה ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחזת הארץ מפני הערב ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא זכו לעשות כן כי תועבת מצרים זבוח ליהוה אלהינו הן זבוח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו דרך שלשת ימים גכך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי אשליח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרזק לא תרזיקו כלכת העתירו בעדי ויאמר משה הגה אנכי יוצא מעמך והעתרתִי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מזור רק אל יסף פרעה התל לבבתי שליח את העם לזבוח ליהוה

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתֵר אֵל יְהוָה וַיַּעַשׂ יְהוָה
כַּדְבָר מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרֶב מִפְּרַעֲהַ מֵעַבְדָיו וּמֵעַמּוֹ
לֹא נִשְׁאָר אֶחָד וַיִּכְבַּד פְּרַעֲהַ אֶת לְבוֹ גַם בַּפְּעַם
הַזֹּאת וּלְאֵ שִׁכְחוּ אֶת הָעַם